

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 6/J/2012

**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI
HOTĂRÂREA NR. 9 J**

Ședința publică din data de 27 iunie 2012

Pe rol, soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului Ș. Ș., judecător în cadrul Tribunalului G., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar F. G., precum și pârâtul judecător Ș. Ș.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că, la dosarul cauzei, s-a depus din partea pârâtului judecător Ș. Ș. întâmpinare, un exemplar al acesteia fiind comunicat și reprezentantului Inspecției Judiciare.

Reprezentantul Inspecției Judiciare, având cuvântul, arată că nu dorește acordarea unui termen de judecată pentru a lua cunoștință de conținutul întâmpinării.

Secția procedează la audierea pârâtului judecător Ș. Ș. cu privire la

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
fapta reținută în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri prealabile sau excepții, Secția a acordat cuvântul părților cu privire la probațiune.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, având cuvântul în probațiune, a arătat că nu are alte probe de solicitat, în afara celor existente la dosar.

Pârâțul judecător Ș. Ș., având cuvântul, a arătat că nu solicită alte probe în apărarea sa.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Reprezentantul Inspecției Judiciare, având cuvântul, arată că s-a exercitat acțiunea disciplinară împotriva domnului judecător Ș. Ș. cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, în forma în vigoare anterior adoptării Legii nr. 24/2012.

Astfel, s-a reținut în sarcina pârâtului judecător că, prin încheierea nr. 17 din data de 04.04.2011, pronunțată în dosarul nr. 5258/.../2011 al Tribunalului G., a admis propunerea de luare a măsurii arestării preventive formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul G., cu încălcarea normelor procedurale prevăzute de art. 300 Cod procedură penală, art. 197 alin. (2) și (3) Cod procedură penală, precum și a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind competența Direcției Naționale Anticorupție, și a dispus arestarea preventivă a patru inculpați pe o durată de 29 de zile.

[REDACTED]
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

De asemenea, prin încheierea pronunțată la data de 06.04.2011, în dosarul nr. 5258/./2011, domnul judecător Ș. Ș., cu încălcarea dispozițiilor art. 195 Cod procedură penală, a admis cererea de îndreptare a erorii materiale și a dispus îndreptarea erorii materiale strecurată în încheierea nr. 17 din data de 04.04.2011 a Tribunalului G. - Secția penală, în sensul înlăturării art. 13² din Legea nr. 78/2000 în ceea ce îl privește pe inculpatul M. I.

Ulterior, la soluționarea recursurilor declarate de inculpați, Curtea de Apel C., prin încheierea nr. 73 din data de 11.04.2011, pronunțată în dosarul nr. 770/./2011, a constatat că propunerea de arestare preventivă a fost făcută de un organ incompetent din punct de vedere material, deoarece prejudiciul depășea suma de 200.000 de euro, situație în care, pentru infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000, competența aparținea Direcției Naționale Anticorupție, astfel încât încheierea pronunțată de instanța de fond este lovită de nulitate absolută, considerente în raport cu care a casat încheierea și, rejudecând cauza, a respins propunerea de arestare preventivă, dispunând revocarea măsurii arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpaților.

În continuare, se arată că fapta culpabilă a pârâtului judecător, care intră în conținutul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, constă în încălcarea responsabilităților specifice funcției, dar și în încălcarea dispozițiilor procedurale privind obligația verificării din oficiu a regularității actului de sesizare a instanței, conform art. 300 Cod procedură penală, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă.

Astfel, solicită a se observa că, deși, în ordonanța de punere în

[REDACTED]

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] mișcare a acțiunii penale față de inculpatul M. I., se menționează valoarea prejudiciului cauzat în raport de fapta care face obiectul acțiunii penale, fiind incidente dispozițiile art. 13 alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, pârâtul judecător a omis a observa faptul că îi aparținea Direcției Naționale Anticorupție competența efectuării urmăririi penale și formulării propunerii de luare a măsurii arestării preventive și nu Parchetului de pe lângă Tribunalul G.

De asemenea, se arată că nu se critică aprecierea judecătorului asupra situației de fapt reținută în propunerea de arestare preventivă, ci faptul că a soluționat această propunere, în condițiile în care nu era competent organul de urmărire penală, care a formulat propunerea de luare a măsurii arestării preventive.

De altfel, solicită a se observa că pârâtul judecător și-a argumentat soluția pronunțată prin încheiere, prin raportare la existența indiciilor privind săvârșirea acelei infracțiuni care atrăgea competența Direcției Naționale Anticorupție.

Se mai arată că un alt act material care intră în conținutul abaterii disciplinare, prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, constă în încălcarea dispozițiilor art. 195 Cod procedură penală și art. 197 alin. (2) și (3) Cod procedură penală, în sensul că, ulterior pronunțării încheierii de luare a măsurii arestării preventive, pârâtul judecător a admis, printr-o încheiere, cererea de îndreptare a erorii materiale formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul G., în sensul înlăturării dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 și, astfel, își contrazice propria motivare conținută în încheierea prin care a luat măsura arestării preventive.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se arată că este relevant, din perspectiva consecințelor produse de conduita culpabilă a pârâtului judecător, rezultatul produs, care a constat în încălcarea dreptului la libertate a celor patru inculpați, care au fost privați de libertate o perioadă de 7 zile.

Totodată, se arată că, este irelevantă soluția pronunțată de Secția pentru procurori în materie disciplinară față de procurorul care a formulat propunerea de luare a măsurii arestării preventive, în condițiile în care consecințele s-au produs prin hotărârea judecătorească pronunțată de pârâtul judecător. În situația în care pârâtul judecător ar fi apreciat că nu există indiciile privind săvârșirea acelei infracțiuni prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000, atunci soluția ar fi fost de respingere a propunerii de arestare preventivă.

În concluzie, față de întreaga situație de fapt reținută, reprezentantul Inspecției Judiciare apreciază că, în cauză, sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, motiv pentru care solicită admiterea acțiunii și aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Pârâtul judecător Ș. Ș., având cuvântul, în raport de toate aspectele relatate în cuprinsul întâmpinării depuse la dosar, consideră că nu a încălcat normele procedurale conținute în art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, întrucât, din starea de fapt expusă în propunerea de arestare preventivă cu privire la inculpatul M. I., a rezultat că acesta a comis infracțiunea de abuz în serviciu.

În ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor conținute în art. 300 Cod procedură penală, consideră că, în mod greșit, s-a reținut că nu ar fi

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

respectat aceste dispoziții, atâta timp cât necompetența organului de urmărire penală este dată de descrierea concretă a laturii obiective a infracțiunii imputate.

Referitor la al treilea act material care intră în conținutul abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004, constând în încălcarea dispozițiilor conținute în art. 195 Cod procedură penală și art. 197 alin. (2) și (3) Cod procedură penală, consideră că nu a încălcat dispozițiile acestor texte de lege, întrucât, prin înlăturarea art. 13² din Legea nr. 78/2000 din dispozitivul încheierii de ședință, prin care dispusesese arestarea preventivă a celor patru inculpați, nu a urmărit schimbarea încadrării juridice a faptei și, mai mult decât atât, nici nu l-a avut în vedere la analiza probelor referitoare la arestarea preventivă a inculpatului M. I., considerând că acest articol a fost indicat în mod formal, nefiind susținut de nicio probă, în sensul că acest inculpat a obținut pentru sine sau pentru altul vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial în urma vânzării produsului petrolier.

Mai arată că există suficiente argumente expuse în cuprinsul întâmpinării care demonstrează că, în soluționarea propunerii de arestare preventivă, a manifestat diligența necesară, cunoscând dosarul și normele de procedură, neputându-se reține grava neglijență în soluționarea cauzei.

Pe lângă argumentele expuse, solicită să se aibă în vedere, la soluționarea acțiunii disciplinare, pe de o parte, că Secția pentru procurori în materie disciplinară a respins acțiunea disciplinară promovată împotriva doamnei I. L., procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul G., care a formulat propunerea de arestare preventivă a celor patru inculpați, reținându-se că nu este gravă neglijență în formularea acestei propuneri, iar, pe de altă parte, că este

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

judecător de peste 35 de ani, cu grad de curte de apel, nu a fost niciodată sancționat disciplinar, iar, pentru merite în activitatea sa, a îndeplinit timp de 8 ani funcția de președinte al Secției penale și timp de 4 ani funcția de vicepreședinte al Tribunalului G.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, la data de 08.05.2012, sub nr. 6/J/2012, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului Ș. Ș., judecător în cadrul Tribunalului G., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției, prin nerespectarea normelor de procedură, cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare, s-a reținut, în esență, că pârâtul Ș. Ș., judecător în cadrul Tribunalului G., prin încheierea nr. 17 din data de 04 aprilie 2011, pronunțată în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G., a admis propunerea de luare a măsurii arestării preventive formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul G., cu încălcarea normelor procedurale prevăzute de art. 300 Cod procedură penală, art. 197 alin. (2) și (3) Cod procedură penală, precum și

[REDACTED]

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) teza I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind competența Direcției Naționale Anticorupție, și a dispus arestarea preventivă a patru inculpați pe o durată de 29 de zile.

De asemenea, se reține că, prin încheierea pronunțată la data de 06 aprilie 2011, în dosarul nr. 5258/./2011, pârâtul judecător Ș. Ș., cu încălcarea dispozițiilor art. 195 Cod procedură penală, a admis cererea de îndreptare a erorii materiale și a dispus îndreptarea erorii materiale strecurată în încheierea nr. 17 din data de 04 aprilie 2011 a Tribunalului G. - Secția penală, în sensul înlăturării art. 13² din Legea nr. 78/2000 în ceea ce îl privește pe inculpatul M.I.

Se precizează că, ulterior, la soluționarea recursurilor declarate de inculpați, Curtea de Apel C., prin încheierea nr. 73 din data de 11 aprilie 2011, pronunțată în dosarul nr. 770/./2011, a constatat că propunerea de arestare preventivă a fost făcută de un organ incompetent din punct de vedere material, deoarece prejudiciul depășea suma de 200.000 de euro, situație în care, pentru infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000, competența aparține Direcției Naționale Anticorupție, astfel încât încheierea pronunțată de instanța de fond este lovită de nulitate absolută, considerente în raport cu care a casat încheierea și, rejudecând cauza, a respins propunerea de arestare preventivă, dispunând revocarea măsurii arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpaților.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători își întemeiază acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 98-101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și art. 44-46 din Legea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Comisia de disciplină pentru judecători solicită proba cu acte și orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Pârâtul judecător Ș. Ș. a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii disciplinare, motivând, în esență, că, în soluționarea propunerii de arestare preventivă, a manifestat diligența necesară, cunoscând dosarul și normele de procedură, așa încât nu se poate reține grava neglijență la soluționarea cauzei.

La termenul de judecată din data de 27 iunie 2012, pârâtul judecător Ș. Ș. a fost audiat de Secție și s-a administrat proba cu înscrisuri.

Pârâtul judecător, în declarația dată în fața Secției, a precizat că, la momentul la care a fost investit cu soluționarea dosarului nr. 5258/./2011, în care unul dintre inculpați era M. I., a constatat, din starea de fapt expusă în conținutul propunerii de arestare preventivă, că nu reieșea că acest inculpat ar fi urmărit producerea unui avantaj personal pentru sine sau pentru altul, astfel că a apreciat că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 248¹ Cod penal, iar nu ale infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000.

Referitor la cererea de îndreptare a erorii materiale, pârâtul judecător a arătat că a admis cererea, întrucât a apreciat că starea de fapt reținută în cauză, în mod evident, nu se poate circumscrie elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000, în acest sens fiind și practica judiciară.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pârâtul judecător a menționat că, atât la momentul pronunțării încheierii, cât și la momentul motivării acesteia, a avut reprezentarea faptului că, în privința inculpatului M. I., nu poate fi reținută decât săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, nu și a unei infracțiuni de corupție.

Din actele și lucrările dosarului, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

La data de 1 aprilie 2011, pe rolul Tribunalului G. – Secția Penală, sub nr. 5258/./2011, s-a înregistrat referatul nr. .../P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul G., prin care s-a formulat propunere de luare a măsurii arestării preventive, pe o perioadă de 29 zile, față de inculpații: P. E. A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal; M. I. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal; N. G. T. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal; și M. B. M. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal.

Prin încheierea nr. 17 din data de 4 aprilie 2011, pronunțată în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G., pârâtul judecător Ș. Ș. a admis propunerea de luare a măsurii arestării preventive formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul G. și a dispus arestarea preventivă, pe o durată de 29 zile, începând cu data de 4 aprilie și până la data de 2 mai 2011, a inculpaților: M. I. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal; M. B. M. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2),

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
(3) și (5) Cod penal; P. E. A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal; și N. G. T. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal.

Ulterior, prin ordonanța din 6 aprilie 2011 emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul G. în dosarul nr. .../P/2011, s-a dispus îndreptarea erorii materiale strecurate în referatul cu propunerea de arestare preventivă, referitor la inculpatul M. I., în sensul înlăturării dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 și s-a solicitat și Tribunalului G. îndreptarea erorii materiale strecurate în încheierea nr. 17 din 4 aprilie 2011.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 6 aprilie 2011, pronunțată în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G., pârâtul judecător Ș. Ș. a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul G. și a dispus îndreptarea erorii materiale din încheierea nr. 17 din 4 aprilie 2011 a Tribunalului G. – Secția Penală, în sensul înlăturării art. 13² din Legea nr. 78/2000 în ceea ce îl privește pe inculpatul M. I.

Împotriva încheierii nr. 17 din 4 aprilie 2011 pronunțată de Tribunalul G. – Secția Penală în dosarul nr. 5258/./2011, au declarat recurs inculpații M. I., M. B. M., P. E. A. și N. G. T., iar, prin încheierea nr. 73 din 11 mai 2011 pronunțată de Curtea de Apel C. – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, în dosarul nr. 770/./2011, s-au admis recursurile, s-a casat încheierea și, rejudecând, s-a respins propunerea de arestare preventivă a inculpaților. De asemenea, s-a revocat măsura arestului preventiv și s-a dispus punerea de îndată

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] în libertate a inculpaților, de sub puterea mandatelor de arestare, dacă nu sunt arestați în alte cauze.

În motivarea încheierii nr. 73 din 11 mai 2011 pronunțată în dosarul nr. 770/./2011, Curtea de Apel C. – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori arată că încheierea recurată este lovită de nulitate absolută, conform art. 197 alin. (2) Cod procedură penală, referitor la dispozițiile ce reglementează organul competent să sesizeze instanța, deoarece competența aparținea Direcției Naționale Anticorupție și nu Parchetului de pe lângă Tribunalul G., având în vedere dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 78/2000 și prejudiciul din cauza dedusă judecății, de 250.000 Euro.

Ulterior, prin ordonanța emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul G. în data de 4 august 2011, în dosarul nr. .../P/2011, s-a declinat competența de soluționare a cauzei privind pe inculpații M. I., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal, P. E. A., cercetată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal, N. G. T., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal, și M. B. M., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal în favoarea Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial C. – Biroul Teritorial T. J.

Prin ordonanța emisă la data de 11 octombrie 2011 de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial C. – Biroul Teritorial T. J., în dosarul nr. .../2011, în baza art. 249 Cod procedură penală și art. 11 pct. 1 lit. b)

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. d) Cod procedură penală, art. 228 alin. (6) Cod procedură penală raportat la art. 10 lit. a) Cod procedură penală, precum și art. 38 Cod procedură penală și art. 42 Cod procedură penală raportat la art. 45 Cod procedură penală, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului M. I. pentru infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal; neînceperea urmăririi penale față de inculpații M. I. pentru infracțiunea prevăzută de art. 254 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, P. E. A. și N. G. T. pentru infracțiunea prevăzută de art. 255 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000; disjungerea cauzei și declinarea competenței în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul G. pentru continuarea cercetărilor față de inculpații M. I. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 248 Cod penal combinat cu art. 248¹ Cod penal, P. E. A. și N. G. T. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal, precum și față de M. B. M. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal.

Situația de fapt, astfel cum a fost reținută de Secție, a rezultat din coroborarea declarației și notei de relații date de pârâtul judecător, cu actele și lucrările dosarului nr. 5258/./2011 al Tribunalului G. – Secția Penală, copiile încheierilor pronunțate în acest dosar la data de 4 aprilie 2011 și 6 aprilie 2011, copia încheierii nr. 73 din 11 mai 2011 pronunțată în dosarul nr. 770/./2011 de Curtea de Apel C. – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, copia ordonanței de declinare a competenței emisă la data de 4 august 2011 de Parchetul de pe lângă Tribunalul G., precum și copia ordonanței de scoatere de sub

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

urmărire penală din 11 octombrie 2011 emisă de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial C. – Biroul Teritorial T. J.

Secția pentru judecători, analizând ansamblul probator administrat în cauză, constată că fapta reținută în sarcina pârâtului judecător Ș. Ș. nu întrunește cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În ceea ce privește abaterea disciplinară constând în nerespectarea normelor de procedură este necesar a fi făcută distincția între încălcarea normelor de procedură ca și greșeală de judecată, pe de o parte, greșeală ce poate fi censurată pe calea controlului judiciar și, pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

În speța de față, Secția constată că pârâtul judecător Ș. Ș., în calitate de președinte al completului investit cu soluționarea dosarului nr. 5258/./2011 al Tribunalului G. – Secția Penală, a admis propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul G. și a dispus arestarea preventivă a inculpaților M. I. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal, M. B. M. pentru

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal, P. E. A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal și N. G. T. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 215 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod penal.

De asemenea, se constată că, ulterior, prin încheierea din camera de consiliu din data de 6 aprilie 2011, pronunțată în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G., pârâtul judecător Ș. Ș. a admis cererea formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul G. și a dispus îndreptarea erorii materiale din încheierea nr. 17 din 4 aprilie 2011 a Tribunalului G. – Secția Penală, în sensul înlăturării art. 13² din Legea nr. 78/2000 în ceea ce îl privește pe inculpatul M. I.

În acțiunea disciplinară, comisia de disciplină pentru judecători a reținut în sarcina pârâtului judecător nerespectarea normelor de procedură prevăzute de art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, art. 300 Cod procedură penală și art. 195 Cod procedură penală.

Dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 stabilesc competența Direcției Naționale Anticorupție în ceea ce privește infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori o perturbare deosebit de gravă a activității unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori dacă valoarea sumei sau a bunului

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro.

Prevederile art. 300 alin. (1) Cod procedură penală stabilesc în sarcina instanței obligația de a verifica, din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea actului de sesizare, ceea ce presupune că instanța trebuie să stabilească și faptul că organul de urmărire penală avea competența de a formula propunerea de luare a măsurii arestării preventive, în speța de față.

Având în vedere că, prin încheierea nr. 17 din 4 aprilie 2011 pronunțată în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G. – Secția Penală, s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului M. I. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal, iar prejudiciul produs prin infracțiune era estimat ca fiind mai mare de 200.000 euro, erau incidente dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 referitoare la competența organului de urmărire penală, respectiv a Direcției Naționale Anticorupție și nu a Parchetului de pe lângă Tribunalul G.

Legea de procedură penală reglementează expres obligația instanței de verificare a regularității actului de sesizare, prin dispozițiile art. 300 alin. (1) Cod procedură penală, precum și sancțiunea instituită în cazul încălcării acesteia, respectiv sancțiunea nulității absolute, conform art. 197 alin. (2) Cod procedură penală.

Pârâtul judecător a învederat, fiind audiat de Secție, că, din analiza situației de fapt reținută în propunerea de luare a măsurii arestării preventive față de inculpatul M. I. și din probele administrate, a apreciat că sunt

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
înrunit elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 248¹ Cod penal, iar nu ale infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000, astfel că a considerat că nu revenea Direcției Naționale Anticorupție competența privind efectuarea urmăririi penale.

Secția, analizând referatul cu propunere de luare a măsurii arestării preventive întocmit de Parchetul de pe lângă Tribunalul G. în data de 1 aprilie 2011, în dosarul nr. .../P/2011, constată că, deși se solicită instanței să se dispună arestarea preventivă a inculpatului M. I. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal, în prezentarea situației de fapt reținută în sarcina inculpatului nu se precizează că acesta, prin comiterea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial.

Ori, ceea ce definește infracțiunea prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000, din punct de vedere al laturii obiective, este că infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi are drept consecință obținerea pentru subiectul activ al infracțiunii sau pentru altă persoană a unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial.

Întrucât pârâul judecător a considerat că, în cauză, nu sunt indicii sau probe temeinice cu privire la săvârșirea de către inculpatul M. I. a infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal, ci a infracțiunii prevăzută de art. 248¹ Cod penal raportat la art. 248 Cod penal și nu avea posibilitatea de a dispune schimbarea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

încadrării juridice, se justifică faptul că a apreciat că nu sunt incidente dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 și instanța este legal sesizată, competența pentru efectuarea urmăririi penale revenind Parchetului de pe lângă Tribunalul G., iar nu Direcției Naționale Anticorupție, neavând relevanță cuantumul prejudiciului produs prin infracțiune.

Stabilirea situației de fapt, pe baza probatoriului administrat în cauză, reținerea dispozițiilor legale aplicabile în cauza dedusă judecării constituie rezultatul unui raționament logico-juridic și al unui proces de interpretare a dispozițiilor legale incidente și, în consecință, reprezintă atributul esențial al activității de judecată propriu-zise, ce nu pot face obiectul acțiunii disciplinare.

Referitor la aplicarea, în cauza supusă analizei, a dispozițiilor art. 195 Cod procedură penală, Secția reține că, la sesizarea Parchetului de pe lângă Tribunalul G., pârâtul judecător a constatat, ulterior pronunțării încheierii nr. 17 din 4 aprilie 2011, în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G. – Secția Penală, menționarea dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000, iar, întrucât a considerat că este vorba despre o eroare materială, a admis cererea și a dispus înlăturarea art. 13² din Legea nr. 78/2000 în ceea ce îl privește pe inculpatul M. I., nefiind vorba despre o schimbare de încadrare juridică a faptei.

De altfel, se constată că, în încheierea nr. 17 din 4 aprilie 2011 pronunțată în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G. – Secția Penală, se face referire la săvârșirea de către inculpatul M. I. a infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 248 Cod penal și art. 248¹ Cod penal numai în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
dispozitiv, după tehnoredactarea încheierii, nu și în minuta întocmită de pârâtul judecător (fila 70), ceea ce este posibil a fi o eroare materială.

În condițiile în care se impută aplicarea greșită a normelor de procedură, ca rezultat al interpretării acestora de către judecător, nu se poate angaja răspunderea sa disciplinară, întrucât nu poate fi vorba despre o încălcare gravă a normelor de procedură. Pentru a prezenta acest caracter, încălcarea trebuie să fie neîndoielnică și să-i lipsească orice justificare, elemente care nu au fost relevate în cauză.

De altfel, se reține că, împotriva încheierii nr. 17 din 4 aprilie 2011 pronunțată în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G. – Secția Penală, prin care s-a dispus arestarea preventivă a inculpaților M. I., P. A., N. G. T. și M. B. M., inculpații au avut posibilitatea de a formula cale de atac, hotărârea fiind supusă controlului instanței de recurs cu privire la măsurile dispuse de pârâtul judecător, această instanță fiind cea care a analizat legalitatea și temeinicia încheierii.

Pentru a se reține existența abaterii disciplinare, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 – exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență, este necesar a avea în vedere definirea noțiunii de gravă neglijență.

Trebuie subliniat că, pentru a se constata grava neglijență este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
orice justificare, cu consecințe deosebit de grave, atât în ceea ce privește drepturile procesuale ale părților, cât și a activității de judecată.

Secția constată, din materialul probator administrat în cauză, că nu sunt realizate condițiile impuse de lege, deoarece soluția pronunțată de pârâțul judecător în dosarul nr. 5258/./2011 al Tribunalului G. nu este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției, prin nesocotirea dispozițiilor legale referitoare la sesizarea instanței, din punct de vedere al competenței materiale a organului de urmărire penală, ci reflectă interpretarea dată de pârâțul judecător materialului probator din cauza respectivă.

Astfel, Secția reține că, nici sub aspectul laturii subiective, pârâțul judecător nu a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare, deoarece, acesta, interpretând materialul probator administrat în cauza cu soluționarea căreia a fost investit, a apreciat ca nefiind aplicabile dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, întrucât a considerat că nu se contura în sarcina inculpatului M. I. comiterea infracțiunii prevăzută de art. 13² din Legea nr. 78/2000.

Pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului, Secția are în vedere faptul că trebuie îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii disciplinare și care privesc existența unei fapte ilicite, săvârșirea acesteia cu vinovăție, producerea unui rezultat dăunător și existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul dăunător, ori, având în vedere cele reținute anterior, probele administrate nu au confirmat că pârâțul judecător și-a exercitat funcția, prin nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În consecință, Secția pentru judecători reține că probele administrate în cauză nu au dovedit existența cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, constând în exercitarea funcției, prin nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel că, urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului judecător Ș. Ș. - judecător în cadrul Tribunalului G., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului Ș. Ș. - judecător în cadrul Tribunalului G., ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **27 iunie 2012.**

PREȘEDINTE